

РЕШЕНИЕ

№ 3357

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1590** по описа за **2020** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение по кнахд № 1590/2020г. на АС-София-град, IV КС, 5 страница

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез управителя на дружеството Г. Г., срещу решение от 23.12.2019 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 104-ти състав по НАХД № 14633/2018 г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Сочи се, че първоинстанционният съд не е обсъдил съображенията, касаещи незаконосъобразността и неправилността на обжалваното наказателно постановление /НП/, произнесъл се е по делото формално, без да съобрази всички релевантни факти и обстоятелства, касаещи твърдяното нарушение. Твърди се, че са възприети само и единствено констатациите на контролиращия орган, както и че наказаното дружество няма каквито и да е било отношения с М. Я., като се представят доказателства в тази връзка. Възражава се още, че СРС приема, че е налице трудовоправно правоотношение между [фирма] и Я., въпреки приложените писмени документи в обратната посока. С постановяване на

обжалваното решение е допуснато несправедливо и необосновано налагане на санкция на касатора за евентуално допуснати нарушения от трети лица. Допълва се още, че е изтекъл преклузивният срок за връчване на обжалваното НП, поради което то не следва да породи действие спрямо дружеството. Касаторът счита, че не е спазена и разпоредбата на чл. 57, ал. 6 от ЗАНН, която определя, че в НП трябва да има посочени законовите разпоредби, които са нарушени виновно. Искане за решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да се отмени.

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА /ДИТ/ - С., чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 23.12.2019 г. по НАХД № 14633/2018 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление № 22-005041/16.07.2018 г., издадено от директора на ДИТ – С., с което на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 3000 лева, за извършено нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 62, ал. 1 от КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите В. Ц. В. и М. А. Я., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че [фирма] е извършил нарушение по смисъла на чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция, на основание чл. 220 от АПК, приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 06.06.2018 г. при извършена проверка от служител на ДИТ-С., в обект на контрол: „Изграждане на сграда на 06 РСПБЗН – 1-ви етап /Изграждане на сградата, котелно, ГСМ, учебна кула, подпорни стени и ограда/“ в УПИ III-1282, 1283, кв. 517, район „О. купел“, [населено място], на място е заверено лицето М. А. Я. да полага труд като „общ работник“. Работното време било различно, по принцип от 08.00 до 16.30 часа.

Касационната инстанция приема, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 104-ти състав, е постановил съдебното решение при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

В случая повдигнатото срещу [фирма] административнонаказателно обвинение според акта за установяване на административно-нарушение /АУАН/ № 22-005041/22.06.2018 г. и НП № 22-005041/16.07.2018 г. е за нарушение на чл. 1, ал. 2

във вр. с чл. 62, ал. 1 от КТ – неуреждане на отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения с работник/служител; несклучване на трудов договор в писмена форма между [фирма] и М. А. Я., подписан от двете страни. При осъществения контрол на решението, касационната инстанция намира, че СРС, НО, 104-ти състав не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, не е обсъдил направените от жалбоподателя възражения, не е изложил доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение, предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и приложението на закона. Липсва пълно описание на фактическата обстановка – от нея не става ясно какво е нередното при заварване на лицето Я. да полага труд като „общ работник“ в датата на проверката, а правните мотиви – цитиране съдържанието на правни разпоредби, са изключително бланкетни и лаконични, което по същество се равнява на липса на мотиви. Липсата на описана релевантна фактическа обстановка, както и на адекватни правни изводи в обжалвания съдебен акт препятства касационната проверка по приложението на закона. Не става ясно защо СРС е приел за безспорен факта на извършване на нарушението. В обжалваното решение липсва обосновка относно това установено ли е извършването на нарушението, за което на [фирма] е повдигнато административнонаказателно обвинение съобразно правната квалификация, посочена в АУАН и НП, както и съответства ли тя на изложената фактическа обстановка. Съдът не е обсъдил наличието на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по посочените разпоредби, в това число полагал ли е Я. труд за [фирма], в качеството му на работодател, не е обсъдил твърдението, че соченото лице не е било служител на наказаното дружество, липсват доводи относно представените писмени доказателства, доказващи наличието на трудово правоотношение на М. Я. с друго дружество, различно от касатора.

Разпоредбата на член 220 от АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. Пропуснато е да се изследват въпросите за наличието на представен по делото договор от дата 06.06.2018 г., сключен между Я. и друго дружество [фирма], служебна бележка за доходи от друга стопанска дейност и/или от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество, издадена от [фирма] на лицето М. Я., сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ от [фирма] на Я.. С оглед на посоченото по-горе настоящата съдебна инстанция счита, че СРС е ограничил, в противоречие с чл. 314, ал. 1 НПК, обхвата на въззивния контрол и съответно е постановил решение, което не притежава съдържанието по чл. 339, ал. 1 и ал. 2 НПК. Служебното обсъждане на горните нарушения е дължимо поради въведената с чл. 63, ал. 1 ЗАНН двуинстанционност на съдебния контрол за законосъобразност на наказателните постановления и липсата на предмет на касационната проверка при отсъствието на произнасяне от въззивния съд. При липса на правни изводи по отношение на съществени за спора въпроси, поставени под формата на възражения, в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ на СРС, НО, 104-ти състав е НЕПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде ОТМЕНЕНО. На основание чл. 222, ал. 2 от АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, при съблюдаване на посочените по-горе обстоятелства.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, IV Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 23.12.2019 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 104-ти състав по НАХД № 14633/2018 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на ДИРЕКЦИЯ ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА – С. сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.